

Scrisori de amor ♥♥♥♥♥

Val

Prima scrisoare de amor

Când te-am văzut pentru întâiași dată,
Simțeam că îmi vei fi a mea pe veci,
N-ai să mă lași cu buza dezumflată
Luând ce n-ai pe tine și să pleci,

Că io ți-o spun, mă știi că nu fac glume,
Satana de te-ar pune să greșești,
Un altu' mai frumos pe astă lume
Și mai deștept nicicând n-ai să găsești ;

Îți scriu acum, plecat la vânătoare,
Sper să slăbești un pic, măcar un gram,
În frigider mai e ceva mâncare,
Niște costiță și-un pic de salam,

Iar de nu vin, cumva, ucis de fiare,
Ești singura ce o iubesc,
Adam

Valeriu Cercel

~~~~~

Scrisoarea a doua

Când vii spre casă de la vânătoare
Și de mai ești în viață, dă prin hală,
Ia un purcel și niște vrăbioare,
Că tot mereu îmi vii cu mâna goală,

Iar pentru supă, un rasol baban
Și pătrunjel doar o legăturică,
Un kil de păstârnac, un pic de hrean
Și poți să tragi în piață și-una mică,

Iar de ajungi acas' mai repejor,
Fă supă, spală, cât te odihnești
Să nu cumva să uiți de-aspirator...

Eu mă gătesc puțin, la coafor,
Așa că poți să faci tot ce dorești,
Ești singurul din lume ce-l ador,
Eva.

Valeriu Cercel

~~~~~

Ultima scrisoare de amor

Îți scriu din nou o ultimă scrisoare
Să-ți amintesc că te iubesc la fel,
Sunt sigur că mă știi, eu sunt Costel,
Ne-am cunoscut anul trecut, la mare,

Când am plătit, la cină, toată nota
La cârciuma aceea-n Eforie,
Eram pus la costum, cu pălărie,
Iar tu erai cu scorpia de mă-ta;

Nu te slăbea din ochi, să nu cazi pradă
Tentației de-a face vreun păcat,
Dar noi, înamorați, ne-am descurcat
Și-n piept am tras-o fără să ne vadă,

Urcai în bezna noapții, drăgăstoasă,
În papuceii albi și-n capotel,
La cameră, la mine, în hotel,
Căci cheia ți-o pasasem pe sub masă,

Și-apoi, pe săturate, din amor
Mușcam cu lăcomie și-nfocare
Pân' ce pica tapetul de sudoare
Și ciucurii zburau de la covor;

Te rog să-mi scrii că mi-e-mpotriva firii,
Nu înțeleg fiindu-mi cu mirare,
Ce căutau, în ziua despărțirii,
Papucii albi la mă-ta în picioare?!

Valeriu Cercel